

Een kwart eeuw PGCA Holland

1947 CVNBG 1972

Op 25 juni 1947 toog mr. A. Swane als lid van de Golfclub „de Dommel” naar een notaris in Sint Michielsgestel om daar als lasthebber van J. Blansjaar, C. Cramer, J. Cramer, G. Dorrestein, A. van Dijk, W. van Dijk, B. Dunn, G. Koudijs, D. Monk, J. Rühl, N. Stoop, P. Witte, G. de Wit — allen golfprofessionals in ons land, van wie Blansjaar en Monk thans niet meer in functie zijn, J. Cramer naar Curaçao is vertrokken en B. Dunn en A. (Jos) van Dijk zijn overleden — de stichtingsacte van de Coöperatieve Vereniging Nederlands(che) Beroeps Golfspelers te tekenen; 25 juni 1947 dat wil zeggen dat onze Professional Golfers Cooperative Association Holland G.A. dit jaar een kwart eeuw bestaat, als opvolgster van de op 28 oktober 1927 opgerichte Netherlands Professional Golfers' Association, die alleen maar een belangen- en gezelligheidsvereniging was en niet — zoals de huidige P.G.C.A.H. een centrale inkoop-vereniging. Wij hebben ter gelegenheid van het komende jubi-

Het gebouw van de PGCA aan de Tuinstraat in Rijen.

De oefentee.

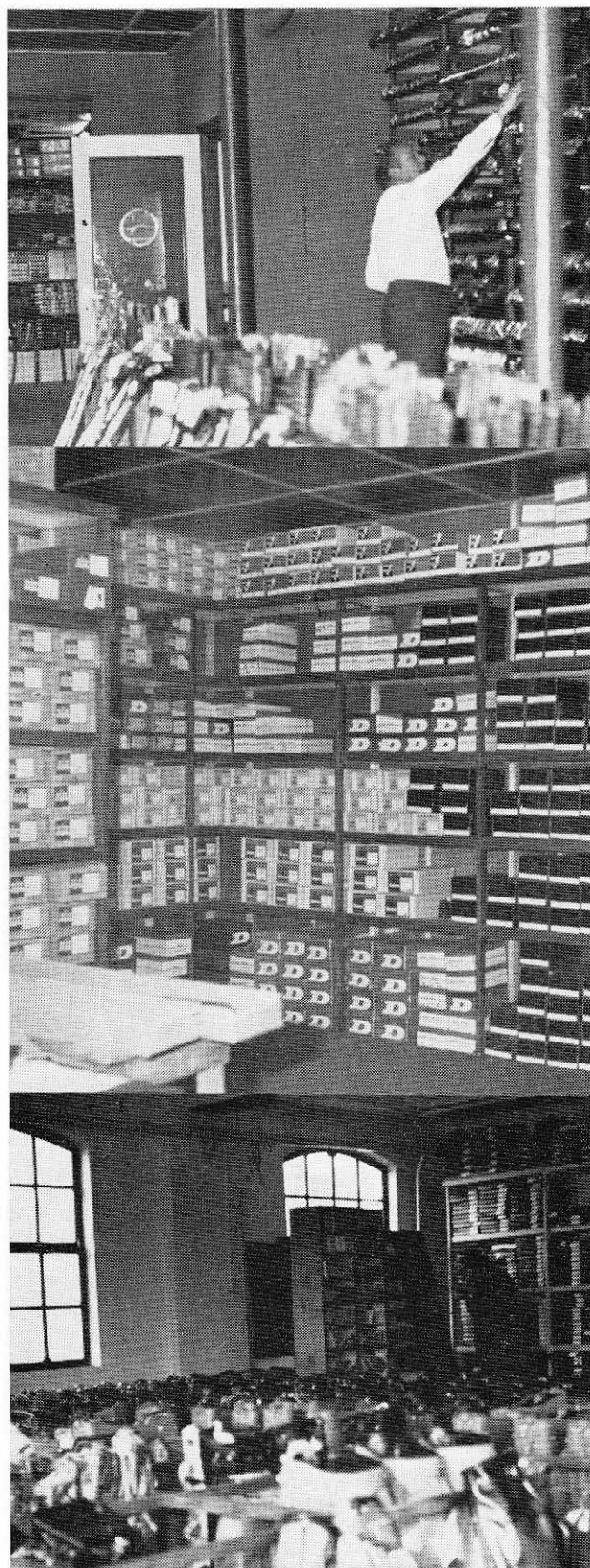

leum de huidige directeur, Jan Ottevanger, opgezocht in de nieuwe vestiging van de organisatie aan de Tuinstraat 6 in Rijen. Midden vorig jaar kon de vereniging — aldus vertelde ons de heer Ottevanger — deze voormalige leerfabriek kopen, zodat de zolder van 40 vierkante meter in Hilversum kon worden verlaten voor een gebouw van 35 x 10 meter plus garage en parkeerruimte, met op de parterre een kantoor, spreekkamer, keuken, magazijn en showroom voor stokken en een magazijn voor schoenen, en op de eerste verdieping een showroom voor tassen, voor toebehoren en — pièce de résistance van de vestiging — een grote ruimte met kunstgras oefentee-

Op de omslag:

Directeur Jan Ottevanger (links) en zijn assistent Jan van Bragt in het stokkenmagazijn annex showroom in het gebouw van de jubilerende PGCA Holland.

*Een overzicht van de magazijnvoorraden stokken (boven),
schoenen (midden) en tassen (onder).*

met-net en twee putting greens, waarvan een met een approach. Een deel van de standruimte wordt verhuurd aan fabrikanten.

Bij de financiering van de aankoop, verbouwing en inrichting heeft de P.G.C.A.H. veel steun gehad van het bankiershuis Van Lanschot — een in de golfwereld niet onbekende familienaam — maar ook bij de professionals zelf neemt de belangstelling voor de activiteiten van hun organisatie toe. Toen ik — aldus de heer Ottevanger — de zaak in 1967 van de heer Monk overnam, beliep de jaar-omzet ongeveer f 500.000,—; in 1971 is die gestegen tot ruim f 900.000,—.

De voorraad van gemeenlijk zo'n f 300.000 à f 400.000 (in het hoogseizoen wel f 500.000,—) omvat letterlijk alles „wat „des golfers” is, maar weinig aan mode onderhevige en dus spoedig incurante artikelen. Van de meeste huizen heeft de P.G.C.A.H. de vertegenwoordiging voor de Benelux; alleen van Slazenger en Dunlop alleen voor Nederland. Om een indruk te geven:

MacGregor (UK én USA), Ben Sayers, John Letters, Wilson (UK en USA), Clayton, Spalding, George Nichol, Bata, Spogo, Penfold (ballen en handschoenen), Morton Knight (regenkleding), de Amerikaanse PGA, Michael John (caddiecart), Shelford (caddiecart), Swilcan (stokken), Price & Son (tassen), James Ince (paraplu's), Acushnet (ballen), Stylo (schoenen) en nog tal van andere firma's

Het oefennet.

voor door golfers gebruikte en/of veelgevraagde artikelen. Niet voor persoonlijk gebruik, maar wel belangwekkend voor clubs zijn de vertegenwoordigingen van Monsanto voor kunstgras voor oefenmatten, tees, puttinggreens, tuinterrassen én — maar dat heeft helemaal niets met golf te maken — als vloerbedekking in motorjachten; en verder van Patisson & Co. voor baan-uitrusting.

De P.G.C.A.H. onthoudt zich echter van onderhoudsmateriaal en machines.

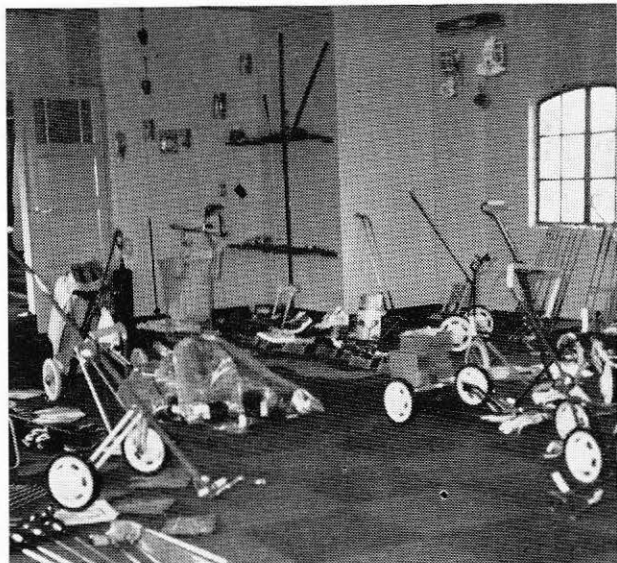
Goedkoopste-eiland

In tegenstelling tot de veel gehoorde bewering dat Nederland zich de laatste jaren op vele gebieden „uit de markt heeft geprijsd”, heeft prijsvergelijking de heer Ottevanger ervan overtuigd dat wij op het gebied van veel golfartikelen nog een goedkoopste-eiland zijn: in Frankrijk zijn bijvoorbeeld golfballen bijna 100 procent duurder dan hier.

Dit bracht ons tot de vraag of het bedrijf in Rijen voor de leden van onze clubs verboden terrein is. „Integendeel”, aldus directeur Ottevanger, „iedereen is, na telefonische afspraak op woensdag of donderdag welkom, mits wél voorzien van een introductie van zijn club-professional, want met hém rekenen wij af en hij krijgt zijn provisie”.

„Heeft het NGC nog ergens een vinger in de pap” was ook een van onze vragen. „Het NGC als zodanig niet, maar we hebben wel drie amateurs als commissarissen, de heren D. Hudig, Rotterdam, president-commissaris, dr. C. J. van Beek, Zwolle, en E. Rietveld, Epe.

Een hoekje van de showroom op de eerste étage.

De oefenruimte uit verschillende hoeken gezien; boven: de bocht in de “fairway”; midden: een van de oefengreens; onder: nog een putting green (alles van Monsanto kunstgras) gezien over de bocht in de eerder genoemde fairway.

